

społecznych w przypadkach, w których wykonywają oni czynności z tytułu obowiązku służbowego lub umownego.

Art. 24. (1) Środki lekarskie zapisuje się w formie recept.

(2) Sposób wystawiania recept ustala Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia.

Art. 25. (1) Winni wykonywania praktyki lekarskiej wbrew przepisom artykułu 2 ust. 2, art. 3, 4 i 5 oraz winni przekroczenia przepisów art. 11, 12 i 17 ust. 1 i rozporządzeń wydanych na podstawie art. 11 ulegną karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

(2) Druki, broszury, wzory, próbki leków, środki lecznicze i t. p., rozpowszechniane wbrew przepisom artykułu 11, ulegną zniszczeniu lub konfiskacie na rzecz szpitali lub instytucyj publicznych.

(3) Winni przekroczenia przepisów innych artykułów niniejszego rozporządzenia ulegną karze grzywny do 1.000 zł, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

(4) W razie niemożności ściągnięcia grzywny, władza orzekająca oznacza karę aresztu zastępczego, jednak nie wyżej ponad cztery tygodnie.

(5) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 26. Uprawnienia, wynikające z art. 16 Minister Opieki Społecznej może przekazać izbom lekarskim. Ponadto Minister Opieki Społecznej może przekazać izbom lekarskim regulowanie sprawy ogłoszeń publicznych, komunikatów i innych reklam, dotyczących wykonywania praktyki lekarskiej i lecznictwa przez lekarzy.

Art. 27. Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza przepisów, normujących wykonywanie praktyki dentystycznej i felczerskiej.

Art. 28. (1) W miejsce przepisów ustawy w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim z dnia 2 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762), jeżeli na nie powołują się obowiązujące przepisy innych ustaw, wchodzić odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia.

(2) Przepisy, dotyczące spraw, przekazanych w niniejszym rozporządzeniu do unormowania w drodze rozporządzeń wykonawczych, mają nadal moc obowiązującą do czasu wydania tych rozporządzeń.

Art. 29. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają specjalnych uprawnień, przewidzianych w umowach międzynarodowych, w warunkach i w granicach w umowach tych przewidzianych.

Art. 30. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 31. (1) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach, unormowanych niniejszym rozpo-

ządzeniem, w szczególności ustawa z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

713.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 25 września 1932 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 90, poz. 706) ulega zmianom następującym:

1) w art. 10 po ustępie pierwszym wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującem: „Komisja rozjemcza rozstrzyga spory indywidualne (art. 19) w składzie trzech lub pięciu osób, mianowicie przewodniczącego i 2 lub 4 przedstawicieli organizacji i związków zawodowych, a w szczególności po jednym lub dwóch z grup pracodawców i pracowników rolnych.”;

2) w art. 11 na końcu dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem: „Postanowienie ustępu pierwszego nie dotyczy ustalania kompletów komisji rozjemczej powołanej do rozstrzygania sporów indywidualnych (art. 19). Przepisy szczegółowe o sposobie, składzie i kolejności delegowania przedstawicieli do takiej komisji rozjemczej przez poszczególne związki i organizacje ustali rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej, przyczem kolejność powoływania

przedstawiciele poszczególnych związków i organizacji ustalana będzie w miarę możliwości z uwzględnieniem liczby pracowników zatrudnionych u zrzeszonych pracodawców oraz liczby członków organizacji zawodowych i pracowniczych.”;

3) w art. 12 dodaje się drugi ustęp w brzmieniu następującym: „W razie nieistnienia w powiecie organizacji i związków pracodawców lub pracowników lub uchylecia się tych organizacji od delegowania przedstawicieli do komisji rozjemczej, powołanej do rozstrzygania sporów indywidualnych (art. 19), zarządzane są wybory w trybie przewidzianym w ustępie pierwszym. Wybory te winne się odbyć w okresie trzech miesięcy od daty otrzymania przez władzę powiatową administracji ogólnej wezwania inspektora pracy. Do czasu ukonstytuowania się komisji w drodze wyborów okręgowy inspektor pracy powołuje do komisji przedstawicieli pracodawców i pracowników według własnego uznania z pośród przedstawicieli każdej z grup pracodawców i pracowników.”;

4) w art. 16 p. 1 na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „a w komisjach powołanych do rozstrzygania zatargów indywidualnych (art. 19) co najmniej po jednym z każdej strony;”;

5) w art. 22 dodaje się po wyrazach: „własności rzeczowej” wyrazy: „oraz postanowienia ust. 2 art. 10, ust. 2 art. 11 i ust. 2 art. 12”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami prawnymi oraz rozporządzeniem niniejszym.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa
 i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

714.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 25 września 1932 r.

o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych na rzecz Skarbu Państwa prawa własności nieruchomości państwowych, będących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Prawo własności tych nieruchomości byłych rosyjskich kolei państwowych, które stanowią własność Skarbu Państwa i były w jego posiadaniu w dniu 28 września 1926 r., ulega wpisaniu do ksiąg hipotecznych w trybie przepisany rozporządzeniem niniejszym, jeżeli nieruchomości te nie były dotychczas wpisane do ksiąg hipotecznych na imię tegoż Skarbu, a na podstawie art. 4 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) są w zarządzie powierniczym i użytkowaniu tego przedsiębiorstwa.

Art. 2. Wpisanie prawa własności do księgi hipotecznej następuje na podstawie deklaracji Dyrektora Kolei Państwowych tej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, w której granicach nieruchomości się znajduje.

Art. 3. Deklaracja winna zawierać:

- określenie nieruchomości na podstawie dołączonych do niej planów, sporządzonych przez właściwą Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych i zatwierdzonych przez Dyrektora Kolei Państwowych, oraz stwierdzenie posiadania według art. 1; określenie granic nieruchomości przez podanie sąsiednich nieruchomości nie jest potrzebne;
- stwierdzenie, że nieruchomość jest w zarządzie powierniczym i użytkowaniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” na podstawie art. 4 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705).

Art. 4. Wpis do księgi hipotecznej, dokonany na podstawie rozporządzenia niniejszego, nie zamyka osobom trzecim drogi sądowej do dochodzenia ich praw.

Art. 5. Wpisy hipoteczne i deklaracje wolne są od opłat stemplowych i sądowych.

Art. 6. Pełnomocnictwa do przeprowadzania czynności hipotecznych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być wydawane prócz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej także